

פעולה לשבת – ויגש – עשרה בטבת

לדעת לעצור בזמן

1. נפתח במשחק: נעלה את כל השבט על כסאות שמסודרים במעגל. לאט לאט נתחיל להוציא כסאות אחד אחרי השני. כל חניך שמוציאים את הכסא שלו צריך למצוא מקום על יתר הכסאות שנשארו במקום. בסופו של דבר נראה שחלק מהחניכים לא יצליחו להשאר לעמוד על הכסאות כי הוצאנו יותר מדיי כסאות. ברגע שאחד מהחניכים נאלץ לרדת מהכסא לרצפה המשחק נגמר.
 2. נדבר קצת על המשחק. מעבר לזה שהמשחק הזה הוא נחמד, אפשר ללמוד ממנו: כשהוצאנו כסא אחד לא הייתה בעיה. גם לא כשהוצאנו שני כסאות. אבל לאט לאט, ככל שיצאו יותר כסאות – כבר לא היה אפשרי כקבוצה לעמוד יחד ולבצע את המשימה של להישאר על הכסאות ולא ליפול לרצפה.
- נשאל את החניכים: עשרה בטבת הוא אחד מארבעה צומות שנתקנו לזכר חורבן בית המדרש, ובכל זאת הוא צום מאד לא מובן! מדוע כל כך חשוב לזכור את היום בו התחיל המצור על ירושלים? הרי בית המקדש עוד עומד!
- נשמע את התשובות השונות – ואז נניח על הרצפה מול החניכים את המשפט הבא מודפס בגדול:

”צריך לדעת מתי לעצור”.

3. נלמד יחד את דף הלימוד מתוך אתר ”לב לדעת” בעניין עשרה בטבת.
 4. נסכם – כפי שלמדנו בדף המקורות – אנו רואים כי עשרה בטבת היה תמרור אזהרה, תמרור עצור גדול לעם ישראל שצריך לדעת לחדול ממעשיו הרעים, ולחזור בתשובה.
- לצערנו היום אנו בעת קשה לעם ישראל. מדינת ישראל במלחמה ארוכה משמחת תורה. בתור עם מאמין, שחי במציאות שמאמין שיש בה משמעות רוחנית יתרה מעל הנסיבות של המציאות – עלינו להתבונן היטב בדברים הקורים לנו. התרחשות כזאת קשה, שתופסת את עם ישראל ומדינת ישראל מולידה את הצורך והחשיבות להתבונן, לשוב בנו ממעשינו הרעים, לא לחזור לאותה נקודה שהיינו בה לפני שמחת תורה תשפ”ד. עלינו לחשוב ולהתבונן מה אנו יכולים לקבל על עצמנו לעשות אחרת. לפני שיגיע ט’ באב.

שבת שלום ובשורות טובות מחדר השאלות!